

GP 1956-03-13

Den nye befälhavaren för 3:dje milot, generalmajoren och greven Thord C:son Bonde hade trevligt tillsammans med kvällens värd, generalkonsul P. Gustaf Ågren.

Med militäriska

trumpetstötar hälsades som sig bör den nye befälhavaren för 3:dje milot, generalmajoren greve **Thord C:son Bonde** i går välkommen till sin nya tjänst av stadens militära kamratföreningar.

Under värdskap av generalkonsul **P. Gustaf Ågren** hade samtliga **19** sammanslutningar arrangerat en fest ombord på "Prinsessan Margaretha" och till festen anlände f. d. trängare, artillerister, luftvärnsmän och flottister till taktfast ackompanjemang av A2:s musikkår. Kamrer **Gösta Schultz**, fattigvårdsassistent **Axel Thörnqvist**, direktör **John Ramborgh** och köpman **Simon Remann** hörde till de göteborgare som hållit fast vid sina gamla regementen genom kamratföreningarna.

En amiral

träffade Vimplaren bland många överstar: det var **Mauritz Östberg** som fick tillfälle att diskutera rekrytering med "kollegerna" överste **Stig Tarras-Wahlberg**, överste **Nils Juel** och överste **Bror Sandberg**, den sistnämnde nedrest från T 2 i Skövde. Två Uddevalla-överstat hade också kommit för att hälsa greve Bonde välkommen — **Erik Sellin** från I 17 och **Hjalte Wiberg** från Fobef.

Alldeles kvinnofritt

var det i "Margarethas" salonger, om man undantar flickorna som serverade supen — kamrer **Allan Arnoldsson**, inspektör **Einar Arvidsson**, kapten **Ö. Bager-Sjögren**, direktör **Gösta Bergenhem** och kapten **K. G. Bengtsson** kunde prata militärminnen alldeles ostörda av kommentarer från spinnsidan. Ryttmästaren och generalkonsuln **G. Brunius** och disponent **E. G. Bratt** fördjupade sig också i den diskussion om rekrytering som så småningom upptog de cirka 75 herrarnas intresse. Kamratföreningarnas medlemmar satt "regementsvis" — förste inspektör **Nils Lilliehöök** och kontorschef **Johan Lindgren** hörde hemma bland I 17-mannarna.

"Halta Lotta"

var en av de mest populära måltidsmelodierna — det skulle väl

bara fattas annat när så många soldater och ex-soldater är samlade, tyckte A 2:s musikdirektör **Harry Olsson**. Kaptenerna **Fred Dahlberg** och **Bengt Åkerholm** uppskattade också den odödliga basse-låten lika mycket som den numera civila kvintetten köpman **Harry Hedwall**, köpman **Henning Hanefors**, övermaskinist **Alexander Hawbom**, kriminalassistent **Elof Nicklasson** och kyrkoherde **Albin Rosengren**. Det blev emellertid också mer "allvarliga" musikstycken: vid hälsningsceremonin i "skjulet" kände löjtnant **Axel Gåde** igen K 3:s marsch och till maten växlade man om med "Söner av ett folk". Kungssången hörde givetvis också till de obligatoriska musiknumren — överste **Åke Wockatz** och major **Eskil Gustavii** stod i stram givakt under hyllningen till majestätet.

En otvungen

och glad diskussion blev det efter supen — man trivdes i de bekväma röda skinsofforna och Göteborg—Frederikshavnslinjens representant, intendent **Kurt Wastensson**, kunde konstatera att överstelöjtnant **Nils Hj. Palmstierna** från A 2 såg ut att finna sig väl tillrätta i "Margarethas" salong Förste landskanslisten **Eric Ringkvist**, bagarmästare **Tage Eliasson**, köpman **Gim Falkenström** och direktör **Olof Franzen** hade åtskilligt att tala om medan kaffet serverades och flaggstyrmännen **Gustaf Olander** och **Torgny Lundkvist** lyssnade också intresserat på diskussionerna. Direktör **Olle Söderberg** hade hand om placeringslistor • och "tekniska" festdetaljer — det blev därför inte så mycket tid över för honom att ägna åt direktör **Bernt Larsson**, flaggunderofficer **Herman Lilja** och vägdirektör **Ernst Millén**. Liksom en av kamratföreningarnas äldsta medlemmar, köpman **Gustaf Dahn**, var de emellertid fullt upptagna av att lyssna till de intressanta åsikter som framfördes.

Vederbörligen välkomst-hyllad

kunde man alltså med fog säga att generalmajor Bonde blev och fanborgarna på kajen hade lockat till sig flera göteborgare som nyfiket undrade varför det spelades marscher vid "Sessan". En åskådare var dr **Magnus Lager** som blev extra intresserad när han hörde att det var en ny milochef som hälsades välkommen.

— Jag tillhör nämligen själv en militär kamratförening, men den har tyvärr säte i Boden, så jag har inte så stor kontakt med mina gamla regementskamrater längre, anförtrorde doktor Lager **Vimlaren**.